

Лошо нѣщо е да ся помѣтиа нѣкой отъ начала-та си когато сѣ правы.

МАКЕДОНИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДА

Καθιστον πρῶτα νὰ σαλεύη τις ἀπὸ τὰς ἀρχὰς του, ὅταν εἶνα ὀρθαί.

МАКЕДОНИЯ измѣна за сега веднѣжъ на недѣлѣ-тъ въ сѣботѣ. — Цѣна придѣла-мена за години 4 бѣли меджидѣта за въ Цариградъ, а петъ за по вънъ на всякадѣ-за шестъ мѣсеца 2 1/2 за въ Цариградъ а за по вънъ на всякадѣ 3. — Затри мѣсеца 1 1/2 бѣло меджидѣ за всякадѣ.

Писма не освободены отъ пошескъ платж и нарѣжванія за вѣстникъ не свѣдѣжны сѣ придѣла-тъ не сѣ прѣмѣны.

Подписка-та на спомоществованія ста-ва въ Цариградъ при Редактора и издателя на МАКЕДОНИЯ П. Р. Славейкова при Одунъ-Канѣж Н-овѣ. Статии и писма за общеполезны работы помѣстятъ сѣ безъ пла-тъ, а за частны извѣстия плаща сѣ по 2 гр. редѣтъ, а кога сѣ повтори по грошъ.

Подписка на спомоществованія ставатъ и при отреденнытъ по вънъ настоятели, които и отговарятъ за вѣстникъта.

БЪЛГАРИ И СЪРБИ.

Подъ горното насловѣ "Курриѣ д' О-ринъ", обнародва единъ членъ твърди интересъ отъ единъ непознатъ господинъ Х. Сжиѣтъ корреспондентъ сѣ общава на сжиѣтъ вѣстникъ и другъ единъ на който придѣлѣтъ е: "Българскійтъ Въпросъ". Ний мислимъ за полезно да дадемъ, чѣнието на читателитъ си, на тѣзи членове:

Въ рѣшеніето на българскійтъ въпросъ прѣпятствова едно нѣщо което трѣба да сѣ избѣгне: това нѣщо е взаимното пораженіе (солидарностъ-тъ) което турското правителство мисли че сжествува между Българіѣ и Панславизмътъ.

Работата е че тѣзи солидарности не сжествува освѣтъ въ словата произнесени при Етнографическото Изложение въ Москва и въ блануваніята въ които сѣ полѣтъ русскійтъ вѣстникъ, сѣ исклучение на единътъ шепъ дързостливковцы които правятъ отвѣдъ Дунавъ смѣшны приговори (декреты) и прѣдприиматъ войны които сѣ рѣшаватъ чрѣзъ единъ простъ бѣснеликъ устроена връхъ сръщополож-нийтъ брътъ; сѣ исклучение на нѣкои папалы които запомнили, но не разбрали, думы чуты въ Одессѣ, българскійтъ народъ е свѣтъ неизвѣстенъ за панславизмътъ.

Това е твърдъ естествено. България е живѣла до днесъ въ едно стѣвршено рамотение, въ едно тежко прѣдзанимание за ежедневнытъ нужды които отниматъ въ българскійтъ народъ и обстоител-ството и врѣмето за да сѣ занимава въ дѣлчны оглѣдванія. Испытайте всичкытъ върежи на Българитъ въ въпросътъ на тѣхното черковно освобождение: на всякъ стѣпкъ, выи ще видите въ тѣхъ едно лѣно отврѣчение да прѣмѣнятъ границы-тъ на тѣхнийтъ домашенъ интересъ, и единъ видъ ужасъ да прѣбратъ налѣ-ваніята които идатъ отъ вънъ. България сѣ намира още въ тѣзи фазѣ (измѣненіе) животътъ гдѣто народытъ сѣ прѣгж-ватъ връхъ себе си и сѣ стараѣтъ да рѣшѣтъ благоденствіето си подъ сѣн-цѣтъ на домашното огнище. Това е една безцѣннѣж минутъ за оттоманскѣтъ импе-рия, минута гдѣто тя може да пропѣнае въ вѣнѣнето си, и да сѣ приврже за всякогѣ-динъ младъ народъ прѣди да стане този на-родъ пристѣпенъ и за други желанія.

Русситъ, обаче, до днесъ малко сѣ направили за да сѣ привржатъ Бълга-ритъ. Тѣ не сѣ прѣстали отъ да ласкаѣтъ юначеството на Сърбитъ и генийтъ на Грыцитъ: българскійтъ народъ не имъ сѣ виждаше друго нѣщо освѣтъ едно долно плѣме което трѣба да сѣ поддѣр-жа въ чувството на нисостъ-тъ му, за да го погжнѣтъ по-лесно когато дойде врѣмето да звѣнни голѣмыйтъ часъ на панславизмътъ. Българитъ устѣхъ съврѣ-шенно това прѣдпочтѣние на Русіѣ за Сърбіѣ, и тѣхното прѣятелство не сѣ увѣличи нито къмъ Русситъ нито къмъ Сърбитъ.

Защото голѣма грѣшка е да заключава челоуѣкъ отъ плѣменното общинство (сход-ство) мѣжду Сърбитъ и Българитъ за едно сходство на наклонности и желанія. Прѣятелството мѣжду два народа както мѣжду двѣ лица е често въ обратна сѣ-размѣрностъ на сродството имъ: виждѣте по-добрь Португалцитъ и Испанцитъ, Англичанитъ и Англо-Американцитъ, Белгійцитъ и Французитъ, Швейцарцитъ и Германцитъ. Плѣмето, языкътъ не сѣ доволны да слѣтъ въ едно само обще-ство два народа които говорятъ сжиѣтъ языкъ: климатътъ, почвата, географиче-ското положение, едно дълго продълженіе отъ събитія, частнытъ навицы породены отъ тѣзи различни причини, сѣ достато-чны за да сѣздадѣтъ за всякой отъ тѣхъ, нуждѣтъ за едно особено сжествова-ніе. Исторически говорено, Сърбіѣ и Бълга-ріѣ не сѣ сѣ някога сливали на едно въ никакъ отношение. Прѣди оттоманското нашествіе, тѣ сѣ съставили двѣ отдѣлы царства; отъ това нашествіе насамъ, тѣ всѣкога сѣ слѣдвали пѣтица діаметрално противоположны. Днесъ Българитъ, тру-долюбивъ, тихъ, положителенъ, коренно сѣ отличава отъ Сърбинътъ, бездѣленъ, декламаторъ (риторъ, амфатический епи-сатель), дързостникъ (неубойтъ прѣдпри-имецъ). Българитъ сѣ сѣ почуствовать у-низены да минѣтъ подъ сѣрбско владыіе, тѣ сѣ сжѣ както всякой миренъ и благо-разуменъ челоуѣкъ сѣ отказва отъ влѣ-ніето което иска да му наложи единъ запаленъ барборникъ.

Освѣтъ това Сърбитъ сѣ показали толкова разширение въ сношеніята сѣ съ чуждытъ, колкото Българитъ сѣ засвидѣ-тельствували прѣдзапазване. Това само тѣло е доволно за да сѣ начѣртае мѣж-

ду два народа една рѣшителнѣж граничнѣж линіѣ. Първитъ сѣ челоуѣцы за прозелитизмъ (распространение на вѣрж, народ-ность, мѣнѣ и пр.) и за побѣдѣж, вто-ритъ обичатъ особенно башиното сѣ ог-нище и свободѣтъ която то дава. Да впрѣгне челоуѣкъ единъ и другытъ въ сжѣтъ колесницѣ, това ще каже да иска челоуѣкъ да прави да върватъ двѣ сжества отъ различнѣж организациѣ: единътъ ще бѣде смазанъ отъ другытъ. Българитъ знаѣтъ добрь това.

Одринскійтъ вѣстникъ, като говори за обявление на вѣрностъ отправено до императорското правителство отъ българ-ското пловдивско събрание, прави раз-мышления твърдъ праведны връхъ грѣш-кѣтъ която сторили като обвиняватъ Българскійтъ народъ за расчипителны споминія. Приврженностъ-та на Бълга-ритъ къмъ оттоманскійтъ тронъ е толкова заявена отъ думытъ, писаніята и дѣлата, щото е станала една неуборимѣж истина.

Ний ошѣчамъ обаче нуждѣтъ да по-правимъ връхъ единъ точкѣж обнародванія-та на одринскійтъ вѣстникъ. Той казва по единъ плѣмъ начинъ че нѣма българ-скій въпросъ. Безъ сжмѣненіе, този въпросъ не сжествува въ смѣсъ-тъ въ който го подразумѣватъ русскійтъ вѣстникъ: но да казва челоуѣкъ рѣшително че нѣма българскій въпросъ, това ще каже да отказва единъ фактъ (дѣло) който удри всичкытъ очи.

Има българскій въпросъ; правител-ството знае добрь това, понеже сѣ за-пилава въ него сѣ грѣжа. Въпросътъ ще трае до тогава до когато условіята за сжествоваіето на българскійтъ народъ не сѣ урѣдѣтъ и турѣтъ въ высочинѣж на опеи условія въ които сѣ намиратъ другытъ оттоманскы населенія; до когато хищницѣж (грабителиѣж) рѣжжъ на Фе-неръ сѣ простира мѣжду Българіѣ и скиптрѣж на Султанитъ. За Турціѣ е единъ слажъ за дѣто не сѣ опалили отъ събужданіето на българскійтъ народъ, и усжественіето на законнытъ желанія на този послѣднийтъ ще бѣде за нѣж единъ изворъ за силѣж и за бѣзопасность.

Ний не виждамы каква услуга мислятъ че правятъ на турекото правителство ка-то му прѣдставляватъ тѣзи народы като лишены отъ всяко желаніе и слѣдова-телно отъ всякой животъ. Ний вѣрѣамъ че правителството е едно живо прави-

тельство и че мисли че царува връхъ жи-вы хора; ний мислимъ че то и народы-тъ му не принадлежѣтъ на епохѣж на ископаемѣж, но на единъ въкъ гдѣто всичко върви и сѣ развива.

България не трѣба да бѣде за отто-манскѣж имперіѣж единъ прѣдмѣтъ за обѣзпокоение: напротивъ, нейната сила и нейното богатство ще бѣдѣтъ за нѣж (за оттоманскѣж имперіѣж) свидѣтельства за единъ дължъ и цвѣтуѣж бѣдѣжностъ. Пѣлны сѣ довѣренность и вѣрностъ къмъ едно правителство което обычаемы, ний не ошѣчамъ никоѣж нуждѣ да го лѣжѣтъ връхъ желаніята си и числото си. Ний му казвамы: нашето положение е ошѣвъ състояние на въпросъ; защото ний знаѣ-мы че правителството иска да рѣши този въпросъ. Ний му казвамы: ний смѣ шесть милиона а не два милиона, както го мы-сѣлаше незнаѣмы кой статистикъ на вѣс-тникъ Турѣж, защото ний ушѣчамъ, че да бѣхмы были дванадесѣкъ милиона, ний не ще бѣдемъ друго освѣтъ два пѣти по-полезны за имперіѣж на султанитъ.

нѣщо за НАУКАТА.

Педантизмъ не е причината, която ма подстрѣснѣж да сѣ хванѣж за перото, за да кажѣ пакъ пѣколко думы връхъ на-укѣж, тая учителѣж на челоуѣчеството; но проникнѣтъ отъ искрени убѣждения и пламенны желанія, подъ влѣніето на най-благородны мислы, сѣ рѣшихъ да на-правѣ това. Но прѣдъ да зажаѣж да разгѣдѣамъ высокото ѣ значеніе, добро-е, мисля, да направѣ опрѣдѣленіето, що е наука. То най-добрь става сѣ сравне-ніе тѣж напр., каквото една щерѣя сѣ пѣлни отъ дѣждовницѣж водѣж, която сѣ е събрала отъ безброино множество кап-кы; тѣж сѣщо и науката е единъ ре-зервуаръ отъ умове, които е сѣздаденъ отъ сумѣжжѣж на безброинѣж челоуѣче-скы трудове: тя не е плодъ само на е-динъ индивидуумъ. За това всякъ челоуѣкъ, макаръ че е былъ и гений, требва да у-потрѣби непрѣменно голѣмы трудове да я спечели и, слѣдователно, която каквото количество грабе отъ тоя резервуаръ на умовѣж, толкѣсъ бѣва по-уменъ и нравственно по-силенъ.

Просвѣтѣннытъ хора глѣдѣтъ на нау-

ПО ДЛИСТНИКЪ.

Святой Димитрій
Солунскій
и
МАКЕДОНСКИ-ТЪ СЛАВЯНЫ
СЪ БЪЛГАРИ-ТЪ.

(Продълженіе отъ брой 19-ий)

Солунцитъ като сѣ двоумили, че ще да сѣ отбравѣтъ, начали да сѣ молятъ на свѣтъ Димитра деня и ноця, неговыйтъ храмъ былъ плѣмъ сѣзъ бого-цы, които най-послѣ сѣзъ одѣрзостили надѣждата, че свѣтителътъ ще имъ помогнѣ.

И когато е настанѣлъ третійтъ день нападаніето, единъ гражданинъ много-тъ и почтенъ челоуѣкъ сѣ чпсто-це, въ сѣнѣтъ си — или както пи-сѣтъ други въ прѣвѣденіе (ἐν ἐκστάσει), сѣзъ сѣбъ сѣ прѣдъ черковѣж на свѣ-то Димитра, и казвалъ, че: „и ето ми сѣзъ двамина хубавцы по външното юпачко лице, и чинѣше ми сѣ, че сѣ

ше въ черковѣжѣ служителътъ на мѣче-никътъ отговори, зашто вы е? И тѣ рѣ-кохъ, Владыката ны прѣти до него, да му кажемъ неговото назначеніе, и той имъ показа ковчегътъ, и рѣче тамо сѣ нами-ра, и тѣ казахъ яви му за насъ. обзѣтъ отъ страхъ и азъ отидохъ по-диръ тѣхъ въ черковѣжѣ, и служителътъ като хлопнѣж на ковчегътъ, и свѣтителътъ завчасъ отвори изъ вѣтрѣ, и сѣ исправи на вратата, но какво станѣж сѣ мене грѣ-шному! Азъ неможехъ да глѣдамъ на образътъ му който приличаше на ангел-скы, и паднѣхъ на очитъ си на земѣжѣ, мѣченикътъ приличаше на старитъ изо-браженія на неговитъ иконы, но свѣтля-нѣж на лицето му пускаше лѣжы като слѣнцето. и ето, слушаѣмъ дѣто сѣ разговарѣтъ. Владыката Христосъ ны прѣти до свѣтѣния ты да ты явиѣтъ това! Той заповѣда „Бърже дойди при мене, че градътъ ще прѣдамъ на варваритъ. „ азъ като чухъ това, много сѣ смути сѣрдце-то ми, и въ заблудженіето сѣ подорѣхъ сѣ на рѣцѣтъ си, та поглѣднахъ малко нагорѣ, и видѣхъ жалостъ и ухиление, на

чехъ горѣщы сѣзѣи. послѣ отговори, за истинѣж ли ми явиѣшъ това Господи? И онѣзи двамата казахъ да не бы-му бы-ло така угодно не бы ни прѣтило Божіе-то милосѣрдіе до свѣтѣтъ твоѣж душѣж! Тогава мѣченикътъ отъ скѣрбъ още по-вече сѣ наведѣ, и махаше сѣ главѣжжѣж като въ размышленіе, и сѣ голѣмѣж жалъ даде отговоръ, (но отъ стѣненіѣж и въз-дышкы гласѣтъ му сѣ прекѣсваше). Ты Господи Владѣтелю мой, и на този градъ, и на всичкытъ свѣтъ, който владѣѣшъ венчико, заповѣдалъ ми сѣ да живѣѣж тука сѣ твоитъ рабы, какъ можа да ги о-ставя въ такѣва мѣжы и да дойдѣж при те-бе ускѣрбенъ? азъ съмъ былъ сѣ тѣхъ душевно когато сѣ были добрь, нека ги не оставѣмъ въ тѣхното нещастіе. Ты самъ Владыко положи душѣжжѣж си за твоѣж овцы. Знаѣж добрь! Знаѣж, че нашиты грѣ-хове неще да побѣдѣтъ твоето милосѣр-діе. ще останѣж здравъ до дѣто сѣ грѣ-ховеѣж опасны, или когато неостанѣжтѣ да не остане нищо и отъ мене. и онѣзи двамата попытахъ, така ли да ка-жемъ на Бога? и мѣченикътъ отговори,

оногѣж който ны е испратилъ, за твоѣжжѣж непокрѣностъ; и мѣченикътъ каза азъ знаѣж, че надъ неговыйтъ гнѣвъ преобладава чо-ловѣколюбіето, и като добрь познавалъ неговѣжжѣж благодѣж, и азъ давамъ отго-воръ който отговарѣ на тѣжи благодѣж! и като изрѣче тѣзи думы, цѣлуѣж двамата допратены отъ Бога, и като затвори дву-крылатѣж врата на ковчегътъ останѣж сѣ вѣжрѣ! Тогава и азъ грѣшникъ завчасъ дойдохъ на себе си, понеже никакъ не спѣхъ! Това сѣ случило въ ози сѣжѣитъ день когато сѣ начали варваритъ да у-дрѣтъ градътъ сѣзъ обсадителнытъ машины, и урѣдіѣ. Най-напрѣдъ удрили крѣпость-жѣж отъ къмъ сѣвернѣжжѣж и западнѣжжѣж странѣж, и върлили дръвены патосы (са-ловы дѣсчаны) на морето, да бы можали по тѣхъ да влѣзѣж въ пристанището (εις τὸν λιμένα), но Солунцитъ развалили патоситъ имъ, тѣ нападанѣж на стѣнѣж и отъ источнѣж странѣж, но отъ тука были отласнѣжжѣж, и разбиты.

Четвѣртійтъ день, пакъ нападанѣжжѣж вар-варитъ на крѣпостьжѣж отъ источнѣжжѣж стра-нѣж, и сѣ машинитъ върляли много голѣ-

кжтѣ, като на едно най-големо пѣщо въ свѣтъ и сж въ убѣждение, че та е правственна сила, която е по-могъществена на Физикжтѣ; за това тѣ тай серіозно и неуморно ся труджтѣ да ся учжтѣ, и, кога ся покаже нѣкое откритіе въ областѣ на наукжтѣ, то тѣ, като глѣдѣтъ на него, като на едно пѣрче хлѣбѣ, затичжтѣ всички да го спечелжтѣ. Напротивъ проститѣ хора предпочитжтѣ физическжтѣ силж отъ нравственжтѣ; зашто глѣдѣтъ на наукжтѣ, като на второстепенно пѣщо, за това тѣ тай ся не мжжтѣ да ся учжтѣ, и кога ся покаже нѣкое откритіе, то имъ събуждѣ само любопытството; пѣма да ся затечжтѣ да го прѣгжржтѣ, че имъ не донася пары. А пакъ дивитѣ бѣгжтъ отъ наукжтѣ и нѣмжтъ понятие, што е правственна сила.

Умныйтъ Европеецъ съ крылжтѣ на наукжтѣ фарчи въ непредѣлното пространство на вселенная, разглѣдва небеснытъ свѣтила, измѣрова разстояніето имъ едно отъ друго, изброява скоростжтѣ на тѣхното движіе; доказва че кометитѣ (опашатитѣ звѣзды) сж такива сжщи планеты, само матеріята имъ еще не ся е сгѣстѣла; плува съ своитѣ балоны въ въздуха, като въ океанѣ: съ едно слово, простѣтвенныйтъ спима небето на земля, и землята въскачва на небето. Той като вѣнецъ и истинскій царъ на нашжтѣ планеты, повѣлява и употребява мъртвжтѣ природж, каквото напр. електричеството, водныйтъ паръ, каменнытъ въглища и пр. намѣсто ржцѣ, крака, органическжтѣ силж. Припомнете си, любезный читателю, колко души хора требаше да работжтѣ на едикъ фабрику, на коюто отъ дыма ся не види слѣнцето, или колко време пощата трѣбаше да употребѣи, дорде направаше едно сообщеніе отъ Ц-градъ до Парижъ. Въ едно миганіе на очитѣ, сжщо молнія, телеграфжтъ го извршува. А пакъ на дивитѣ што е предъ очитѣ му и него не може да види. Англичанитѣ откряха златнытъ руды въ Ново-Голландія, и Испанцитѣ изгрѣбахъ златото на Калифорнія. Дивитѣ е по-благодаренъ да ходи голъ, да ся крые въ дупкитѣ на землятѣ и да яде челяшко мѣсо! Высокитѣ потрѣби на чловѣчеството, каквото нуждытъ и интереситѣ на наукжтѣ, него не занимаватъ. Любопытенъ разговоръ бѣше съобщилъ единъ пѣтникъ Французинъ, който е былъ при царя на Кафритѣ. Последнійтъ, казваше пѣтника, ся интересувалъ само съ блѣскавитѣ пѣща на дрѣхитѣ му, каквото: копчета, прѣстень, а за часовника ся молилъ да му го подарятъ. Палата на Нѣгово Величество былъ направенъ отъ плетѣ, въ когото ся намирало само едикъ кржглж ода. На послѣдната показанината и мебера състояли само отъ единъ хжсжръ (рогозка) и единъ дрвнникъ на мѣсто възглавничж. Шлейденъ въ своитѣ публичны лекціи, като расправаше за голѣмото значеніе на възпитаніето, доказваше, че боговъсניתаяныйтъ Орангутанъ стапалъ по-смысленъ отъ дивитѣ Новоголландецѣ!

Г-не читателю! Въ сегашныйтъ про-

ли; на другитѣ день, тѣ пакъ примжкжхъ сжщитѣ урждія, коюто изново обвили въ кожи, и като приближили до стѣнитѣ, ударяи зидовѣтъ, и вѣрляи на солунскитѣ скалы, и то е было най-страшното нападаніе (ἡ φωβερότερα τῶν ἐφοδῶν) отъ утренныйтъ седмий часъ петдесетъ само голѣмы машины ся извѣрляи съ безчислены камнѣи на градѣтъ; но Солунцитѣ си бранили зидовѣтъ съ опжжжты изъ жѣбцѣты щитове, и щастливо ся излазили врѣхъ Скитославянитѣ. (ἐπιτυχὸς ἐφορμῶσαν κατὰ τὸν Σκληροσλαβίνων) и така е вѣрвѣла, и свѣршила ся втората война на варваритѣ съ грѣцитѣ (μετὰ τῶν Ῥωμαίων).

Когато е была тази война, ясно ся види изъ доказваніето на очевидца, дѣто казва че войната станжала въ царуваніето на Маврикія (580—602) год: то така пиши за явліието на Боановжтѣ войскж при Солунѣ. На 22: септември въ недѣля, чули ся за варваритѣ, и когато ся Солунцитѣ сумпѣвали, че не ще пристигнжтъ прѣди петъ-шестъ дѣна, и ся негржжили за градскитѣ страны въ тѣзи

свѣтенъ вѣкъ господствува науката и иматри нации на свѣта, коюто най-мноо ся обогатили отъ уметвенитѣ и сѣкровища. Отъ тѣхъ чловѣчеството е пріело и е-ще чакѣ голѣмж полжж както въ материально тай сжщо и въ правственнотъ отношеніе; тѣ сж три слѣнца, отъ коюто ся распржсѣва блѣскавитѣ свѣтъ на наукжтѣ по всякитѣ обитатели на нашж-тѣ планетѣ. Нѣмцитѣ, Англичанитѣ и Френцитѣ горделиво можжтѣ да носжтѣ завитливыйтъ епитетъ *велики нации*, който тай сладко ласкае чувството на народнжтѣ имъ гордость. Наистина сега тѣ управжтъ умовѣтъ и сждбытъ на вычкитѣ народи и владѣжтъ безбройнытъ имъ сѣкровища. Но да видимъ, такива ли бѣжжтѣ тѣ, кога пѣзѣха наукж. Не сж тѣврдѣ отколы тѣя времена, когато Нормандитѣ (Шведитѣ и Норвежнитѣ) и Датчанитѣ правихъ разбойническы шайкы, коюто распржснужахъ всеобщи страхъ по моретата. Неблагодарната почва на тѣхнытъ страны не удовлетворяваше наглно животнытъ имъ нужды, насжщныйтъ хлѣбъ мжчно искавахъ въ предѣлитѣ на своето бѣдно отечество и ги принуждаваше да излѣзжтъ вѣнъ изъ него да печелжтъ пары и умъ, като ги свѣтлуваме тай: ако бы да останете само въ моитѣ обиятія, то вый на всегда ще останете бѣдны и ничтожны. И тѣ, по свѣта на тоя майчинъ гласъ, осавихъ огнищата си за поминока си и ся спустиахъ на чужды страны, по само избрахъ нечестенъ пѣтъ за тая цѣль: тѣй ся съставихъ знаменитѣ сѣверны пираты, тѣя разбойническы дружества. Дълго време, много вѣ-ковѣ тѣя пираты имахъ поминока си съ тоя начинъ. Тѣ преплужж въ Америкж предъ да я открие Колумбъ, Римскжтѣ Имперіи често грабихъ, а полуостровъ Нормандія на сѣвѣро-западнжтѣ часть въ Френско и до днесъ свидѣлствува останкитѣ имъ: но съ такжвъ начинъ на живота си тѣ нито ся обогатихъ, нито станахъ по-умны а само правихъ вредъ на чловѣчеството. Кроткитѣ и честнытъ търговци не бѣше ги толкосъ страхъ отъ бѣснытъ буры и отъ свирепытъ вѣлы на моретата, колкото отъ тая морекж компанія. Най-сѣтитѣ тѣ покорихъ южнжтѣ странж на острова Великобританія, именно Бритты, и съ едикъ часть отъ Саксытъ ся слѣхъ и станахъ единъ другъ новъ народъ Инглишкы, който съвсѣмъ не прилича на съставнытъ си народны элементы. *) Но тоя новъ Инглишкы народъ веке пріе съвсѣмъ другъ пѣтъ въ начина за поминока на живота си и съ неуморнытъ си трудовѣ създаде наукж, съ помощжтѣ на коюто си направи цвѣтжщж индустрія, а споредъ щастливото си положеніе на землятѣ, отвори всемирна коммерція. Сѣга веке тѣхнытъ безбройны корабы не плувжтъ съ цѣль да грабжтъ чуждото иманье и не пѣлтѣ крѣвжтъ на невиннытъ

*) И това явленіе потвърждава тържеството на физическитѣ закони съ законитѣ на духовната на природж. Хижитѣ на ули, че кога двѣ или повече разпорочѣ тѣла изжтъ, средство, тѣ ся сдѣлнватѣ, и образуватъ едно друго ново тѣло, коюто съвсѣмъ не прилича на парнитѣ.

жили до крѣпостжтѣ. И като е пакъ было изъ между 580—602 год.) на 22 септем: можало е да бѣди недѣльный день; само въ 597-год: и тогава е ясно, че тѣ е была друга война българска съ Солунцитѣ, въ 597 г. (19). Но що е искалъ Боанъ отъ Импер: Маврикія, и то не е искалъ да му даде, солунскитѣ списатели нищо не казва. Но отъ други стари историци ся знае, че Аваритѣ ся войвали съ заплатж не само противъ Солунцитѣ, нъ и противъ Българитѣ въ царуваніето на Юстиніана подъ име Анты. Въ владѣніето на Юстиніана тѣ нападнахъ на Панонія, Чешко, и Хърватско, дѣто ся разграбили пѣкой мѣста, и освоили пѣкой славянскы племена, и послѣ ся воювали въ Турингійскъ съ Франгитѣ, но като несполучили, направили съ тѣхъ миръ, и ся

(19) Стригертъ пише, че обсадата на Солунъ държала седемъ дѣна, и Българитѣ въ недѣлж дошли, и въ недѣлж си отишли, а въ понедѣльникъ ся вече отворили градскитѣ врата. А за болѣстъ че имало между Българитѣ и Аваритѣ, то было въ 599 год. Прочее, солунскитѣ очевидецѣ дѣто казва че дошли въ Солунъ при него болгары, и авары, коюто му казали, че

хора, а пѣлни съ драгоценж стокж отъ богатитѣ произведенія на Истокъ ся стоварюжжтъ въ безплоднж Англіи. Тукъ въ пластовѣтъ на землятѣ не ся намира алмази, злато, сребро и пр.; но има неистѣнно количество каменны въглища, коюто сж нужны за вапоритѣ. Сякамъ, че природата тукъ нарочно приготвила таково страшно количество матеріялъ, за да принасятъ сѣкровищата отъ всякитѣ свѣтъ. А пакъ науката имъ показа и средство, какъ да направжтъ безплоднжтѣ си странж плодovitѣ. Отъ западнытъ брѣгове на Африкж ся изгребува Гуано (екскрементъ, боклукъ отъ птичитѣ) за удобряваніе на инглишкитѣ полета, който съдържа много хранителны вещества за растеніята. И тѣй сега морскитѣ пирати, като ся слѣхъ съ Бритытъ и Саксытъ, съставихъ единъ богатъ и силенъ народъ; но ако бы той да не бѣше прѣгжржѣлъ наукжтѣ, щеше ли тай да ся слави и опитоми! По тая сжщжтъ причинж ся обогатихъ Френцитѣ и Нѣмцитѣ.

За сега кормило то за управяніето на дипломатіятѣ ся намира въ ржцѣтъ на Френскитѣ Императоръ, Наполеонъ III-й; но не той управя както нея, тай и сждбытъ на народытъ въ свѣта, а спечелената, отъ неговыйтъ геній, наука, играе тая роль. Прусситѣ и Бисмаркъ не надвихъ на Австрийцитѣ, но искусството на игленнытъ пушкы. Но ако бы науката въ единъ народъ или челякъ захване да ослабнѣва, то и нравственната сила съответственно започена да ся разлага, гнѣе духовно. Въ такжвъ случай голѣмы нещастія за чловѣчеството произлизжтъ: отъ това. Всякы отъ насъ напр. знае, че разваленыйтъ нравственно, макаръ да има и голѣмо богатство, изгубва го.

Неиздѣланнытъ германскы племена не развалихъ и не разсипахъ Римлянитѣ, а самата отъ вѣнъ блѣскажж Римскж Имперіи гнѣеше духовно, за това ся и распути на части, отъ коюто всякы народъ зема свойтъ пѣй. (Слѣдва).

Вліяніе на климата врѣхъ чловѣческото устроеніе.

(Продълженіе отъ брой 19-й)

За единството на чловѣческы родъ ако и да нѣмаме пѣлно-назначителны философскы доказательства, тѣ е че Провиденіето всяко начало пошло съ едно було, отъгдѣ което неможемъ да проникнемъ.

Колкото за по-малкы едикы промененія причинены отъ климата, мы можемъ да земемъ за примѣръ жителитѣ на едикъ сжщж странж. Така, тоя что живѣе въ планиннотъ мѣсто съвсѣмъ различава отъ тоя что живѣе въ едикъ долину. Тѣлото на първыя бѣва натрѣто съ силны мишици безъ да има надмѣржж тѣлстинж; брѣвообращеніето и дыханіята въ него сж бѣзвы. Срдцето му бѣва голѣмо и прѣска съ едикъ голѣмж силж кѣлѣто главжтъ и другитѣ части на тѣлото едикъ добръ пречистенъ крѣвъ въ голѣмы едикы гржды гдѣ едно голѣмо количество чистъ въздухъ влиза и излиза въ всяко дыханіе. Пищеварителнытъ му органи бѣвжтъ такожде силны. Можжтъ въ него потвърждава уметвеннытъ силы, дава имъ смѣлостъ и че найлѣсно винкуватъ въ най-голѣмы мыслы.

Чловѣкѣтъ что живѣе въ едно низко и влажно мѣсто, въ едикъ долину познава ся отъ

вѣржжи пакъ въ Паноніи (20) и че, въ царуваніето на Тиберія, Боанъ нападналъ на грѣкжтѣ крайдунавскж войскж въ 577 год: и ѣж развалилъ съвсѣмъ, и принудилъ Тиберія да му плаща всякж годи-нж по 80,000 жытицы (21) и послѣ Маврикіи като ся опрѣ отъ да му плаща този данѣкъ, нанѣсълъ правѣднытъ гнѣвъ на Боана врѣхъ Византискжтѣ имперіи. Солунскитѣ биографъ описва точно, че тогава всякитѣ славяны зависявали отъ Българскитѣ владѣтели; той увѣрително така пише (ὁπλικοὺν γὰρ ἐν τῷ τυχόντῳ τὸ ἐθνὸς ἄπαν τῶν Σκλαβίνων), но другитѣ славяны, едикы ся подпаднахъ подъ Българскжтѣ власть, много по-напрѣди, а другы ся подчинены на Боана прѣди самжтѣ войнж съ Солунцитѣ, понеже глѣдани, че Българитѣ още въ 581

(20) Това пише Менаандръ за Аваритѣ или Обритѣ, както п Діаконъ Павелъ солунскій и Григорій турскій хронографъ.

(21) Непознаннытъ Ватиканецъ пише, че Аваритѣ не ся были въ Турингійскъ воювали съ Франгитѣ, но Боанъ, като дигналъ войската си отъ Солунъ, нападнахъ на тѣхъ, и като земалъ много злато направилъ миръ, и послѣ прѣзъ

голѣмото количество на едикъ бѣлж влажж, коюто поддува тѣлото му и прави мѣсата му да сж мягкы и вѣгда блѣдны; сжщжта мягкость причинява едикъ безполезна тѣлстинж. Неговото срдце е безсилно, нъ жлѣздытъ му сж много развиты; жѣлудѣкътъ му ако и слабъ, пріема много хранж, на коюто смизаніето бѣва тѣжко и мжчно и ся нуждае отъ нѣкой укрѣпителенъ жѣкъ. Уметвеннытъ му силы бѣвжтъ такожде слабы.

Тѣя двамата жители по себѣ съставлявжтъ по-отдѣлно тѣлосложеніе. Тѣлосложеніето на първыя ся зове крѣвнано, а на вторыя лимфатическо. Все тѣя тѣлосложенія променявжтъ ся кога чловѣкъ ся премѣсти и живѣе дълго врѣмя въ едно друго мѣсто, въ едикъ другъ климатъ. Такива едикы промененія зависятъ още и отъ хранжтѣ, коюто не е еднаква на врѣмѣ.

По между устроиннытъ сжщества не само чловѣкъ ся измѣнува спорядъ мѣстото гдѣто живѣе: и растеніята, съ коюто ся хранимъ, сж по-мжкы по-водны, ако сж растели въ едикъ долину; а пакъ бѣвжтъ по-укрѣпителны по-благовонны ако сж отъ едно извышено мѣсто. Въ животнитѣ, отъ мясото на коюто ся хранимъ, пакъ това промененіе става. Водитѣ по извышенитѣ мѣста, като извиратъ отъ едикы перво-бытны скалы въ става на коюто влизатъ жѣлѣзны вещества, бѣвжтъ по-укрѣпителны, даватъ силж. А водитѣ что извиратъ отъ долинытъ когато ги писме причинявжтъ въ жѣлудѣкъ безъ спокойственны изчистенія, коюто ако да не докыриватъ болести пакъ даватъ голѣмж слабостъ; зашто тѣ преминуватъ прѣзъ превъртнаты земны пластовѣ, подъ коюто сж затрупаны безчисленны растенія и животны.

Така въздухѣтъ что дышаме, на животнытъ мѣсото отъ коюто ся хранимъ, водата что пѣме, всяко дѣйствиа вѣмъ промененіето на чловѣчеството тѣлосложеніе. По тѣжж причинж жителитѣ на Бѣлгіи, Холландіи и Англіи вѣмжтѣ вобще лимфатическо тѣлосложеніе; Французитѣ лимфатико-нервическо; Испанцитѣ жѣлѣчно; Шотландитѣ и Ирландитѣ крѣвнано; Итальянитѣ нервическо и пр.

Тѣя е прочее по-главна причина на различнытъ тѣлосложенія; и доказано ече всяко тѣлосложеніе бѣва подчинено на нѣкой особитѣ болести, то най-доброто нѣщо е да чловѣкъ едно смѣсно тѣлосложеніе за да може да отбѣга такива едикы особитѣ болести, като предѣства отъ характеритѣ на всяко едикъ тѣлосложеніе; тогава той ще бѣде въ пѣлнотѣ си здравіе; тогава ще има равенство между разорителнытъ и подкрѣпителнытъ жизненны силы. Защото пакъ по-главна причина на всяко едно тѣлосложеніе е климата, то най-добрѣ ще бѣде за чловѣка да ся излага подъ различнытъ климаты, това коюто ще рече да пѣтува. И отистина тѣ что преминуватъ животи си въ пѣтешествія бѣвжтъ най-здрави. (Слѣдва).

Сливенъ, 30 мартъ 1868.

Едикъ Автоматъ.

На 1769 императрицата Марія Тереза даде едикъ балъ въ своитѣ палатѣ; за да благодарно повече своитѣ гости, тя призова едикого прѣдставителя на физически и магнетически удивителны нѣща.

Въ продълженіето на прѣдставителѣтъ, тѣя приближи до едикъ младъ момѣкъ, ксото глѣдаше че съ призрѣніе внимаваше надъ прѣдставителитѣ нѣща, и го попита: и какво думате за тѣзи извѣрденны нѣща?

— Нѣма нищо ни извѣрденно, ни извѣрпрородно, отговори той, коюто да ви удивлява сичко е твѣрдѣ просто, тѣй што сѣки едикъ може да го направѣ безъ да заслужа удивленіе.

— Ако да не бѣхте едикы ученѣ чловѣкѣтъ щѣхъ да се смѣтѣвжтъ въ това що ми казвжте; при това обичамъ да вѣрвамъ че свѣтъ нѣща коюто видѣхѣ се нищо, ако бы вѣи пожелаите и можете да ни покажете нѣщо коюто да е по-удивително и по-невѣроятно.

год: упостошили Тракии, дѣто и въ Рилж планинж оставили населенцы (22) импер. Тиберій като ималъ войнж съ Персіанитѣ, и не былъ въ състояніе да прѣтивостои на Българитѣ, молилъ Боанъ за примиреніе, и общалъ ся да му дава годишенъ данѣкъ. Спорѣдъ Менаандра „Българитѣ были много по-напрѣди владѣли въ Паноніи, и сега искали да покорятъ долниж Илирии (Сърбія) но Илирийцитѣ убили Боановытъ посланници понеже дѣржжжи да имъ прѣдложатъ за подчиненіе и така Боанъ ся вѣрналъ отъ Паноніи

(22) Както пише, и Анна Компена въ Византискжтѣ исторія, че въ 485 годъ много Българи прѣбѣжили въ Тракии за грабежъ, отъ коюто едно отдѣленіе ся населило въ цѣпништѣ на Рилж планинж, не далѣкъ отъ главнытъ градъ Баткуиъ, (εις τὰ τέσσερα, ἐπὶ τὸ βῆμα δὲ τῶν οὐρανῶν, οὐ μακρὰν τῆς Μητροπόλεως Βατκούλου), и като ся утвърдили тамо, послѣ напрасно нападали на мирнытъ жители въ по-дѣто, та грабили чловѣцѣ (най-много жени, дѣвоикы) и цѣли стада добичета, за това Императоръ Анастасій Дикора, воювалъ на тѣхъ седемъ години непрѣстанно, послѣ стѣнахъ всѣмъ на грѣкжтѣ имперіи, и отъ тѣгава ся познати Българитѣ, коюто види ся

стурско село Търсѣ. Но какво казваме? Има ли нѣкое Българско мѣсто, особено въ Тракиѣ и Македоніѣ, което да не е изложено на насилното вѣжжување на еллинското образование?

О! Неолѳос! Колко сѣ неблагоприятни Българитѣ къмъ благороднитѣ ви старанія за да нѣтъ прѣдадете божественный ви языкъ и списательното еллинское образование!!!

Дано благороднитѣ ви старанія срѣщнатъ по-добъръ сподукъ у братіята Армѣнци! Дано тѣ поне бѣждѣтъ по-честити да не даватъ ухо на чужди внушенія, като напрѣмѣтъ, подобни на слѣдующето: „Le plus grand des crimes est, de tuer la langue d'une nation avec tout ce qu'elle a de génie et de sublimes traditions,,

(Най-големиятъ гряхъ е да се убива языкъта на единъ народъ съ всичкитѣ геніи и високи прѣданія които той има).

ПОЛИТИЧЕСКИ НОВИНЫ

Франція

— Ще станѣтъ въ шалонското поле телеграфически опыти, съ новы машины нарочно направены за употребленіе на поискѣтъ въ бойнѣ арміѣ. 36 офицеры отъ ета-майорското тѣло сѣ опрѣдѣлихъ да прѣсѣдѣтъ и испытатъ опытитѣ които сѣ, казватъ, извѣрѣдно любопытны, и трѣба да даждѣтъ най-удовѣствителнытъ результаты.

— Прочитами въ *Ентересионал*: Казватъ ни че тѣйлерійскитѣ кабинетъ е доста нерѣшителенъ врѣхъ въпросѣтъ за миръ или за войнѣ.

Г. Руе, желаяъ мирѣтъ „за да направимъ добры избиранія.“

Колкото за Г. Ниезъ, той казалъ, въ единъ политическы салонъ: „Избираніята подиръ побѣдѣтъ.“

— Г-нъ де Жирарденъ изважда на явъ, въ *Либерте*, въпросѣтъ за мирѣтъ или войнѣта, и сто какво отговаря:

„На въпросѣтъ: Ще ли имамъ войнѣ?“

„Хората отговарятъ: Не.“

„Нѣщата отговарятъ: Да.“

„Нѣщата ли ще надвѣжѣтъ хората, или хората ще надвѣжѣтъ нѣщата?“

„Отгласѣтъ повтаря: Нѣщата.“

— Спорѣтъ нѣкои свѣдѣнїя, французското заниманіе въ папскитѣ владѣнія ще прѣстане на свѣршакѣтъ на мѣсецѣтъ. Мжно е да сѣ вѣрва на точностѣтъ на тѣзи новини, освѣнъ само ако италянското правителство не е зело срѣшно Франціѣ поржчителства отъ единъ съвѣзъ другъ силѣ.

Пруссія

— Слуховѣтъ за войнѣ, казва *Пей*, които сѣ разбудихъ отъ отказваніе на Пруссіѣ да исплѣни 5-ый членъ на парижкитѣ трактатъ и отъ повѣденіе на Русіѣ, зехъ отъ нѣколко дена насамъ едно развитіе за което е невѣзможно да не помѣнемъ нѣко и да не означимъ тежкитѣ сплитанія, въ едно бѣдѣще може-бы по-ближко отъ кождо мислятъ.

Руссія

— Новинитѣ отъ Калкутѣ (19 Мартъ) извѣстѣватъ че Русситѣ заплѣ Карпуть, значително мѣсто въ околноститѣ на Оксусъ, Русската властъ сѣ обширно распростре въ централнѣ Азіѣ, и сѣ приближава малко по малко при англійскитѣ владѣнія въ Индіѣ.

Австрія

Прочитами въ *Пешкый Лондъ* че австрійското правителство не смятъ като съвѣзъ отчаяны споразумѣнія съ Римъ, и които сѣ касаяхъ за конкордатѣтъ, при отказваніе отъ противопоставено на исканіята на Австріѣ, защото трѣбаше да чака и тя таково едно отказваніе по причини на каноническото право: но правителството може да слобѣе въ сѣщето врѣме убѣжденіе че, цѣло папата цѣло кардиналъ Антонелли не сѣ да не знайтѣ необходимитѣ нужди които новитѣ рѣдъ на работитѣ е направилъ въ Австріѣ. Този вѣстникъ мисли че споразумѣніята ще бѣждѣтъ захванати пзново когато сѣ направимъ единъ новъ основъ жакъ отъ провъзгласеніе на законитѣ врѣхъ женидѣтъ и изученіе снабдено съ императорско одобруваніе за което вече не трѣба да сѣ сумѣваме.

Англія

— Ако трѣба да вѣрваме лондонскитѣ *Ентересионал*, Г. Дизраели приготвилъ и прѣдставилъ на новото отваряніе на Парламентѣтъ, единъ проектъ за законъ който като отнема отъ ирландскѣтъ черквѣ положеніе ѣ на привилегіална черквѣ, зема ѣ единъ частъ отъ сегашнитѣ ѣ доходи отъ които ще сѣ възпозаува другитѣ ирландскѣ Черквѣ.

Италія

— Газетта *Уффициле* зема отъ *Италія Милитаре* новинѣтъ че Н. В. записалъ за сѣдатѣнтъ въ артиллерійскитѣ коннѣскы полкъ, Князь Тома Савойскій, женевскій дукъ.

Младитѣ князъ, койго исплѣни 14 години, виза въ войскѣтъ като сѣ записва въ едно тѣло въ което покойнитѣ му баща, дукъ Фердинандъ, е оставилъ бѣзцѣнны спомѣны.

— *Корреспонданс Италиенъ*, като опровергава слухѣтъ за едно подновяваніе на септемврійскѣтъ конвенціѣ, казва че, за тогози който познава дипломатическитѣ языкъ не е възможно да е въпросѣтъ за подписаніе на еднѣ конвенціѣ, понеже за да сѣ умъртѣ интереситѣ на двѣ държавы, прибѣгватъ при това което сѣ нарича *modus vivendi* (начинъ за живѣніе).

— Прочитами въ *Ентересионал*а че въ нѣ-

распрѣснахъ слухове че епохѣтъ на жененіе-то на князъ Хумбертъ може да бѣде ускорѣна. Не смѣ безъ страхъ, казва този вѣстникъ, за състояніе на здравіе на царъ Виктор-Еммануилъ. Тѣзи слухове, които сѣ касаятъ до царскѣтъ италянскѣ фамиліѣ сѣ безъ никакъ въ основность.

— Флорентійскитѣ дворѣ е извѣстенъ че португальската царица, Княгиня Наполеонца, прускитѣ князъ и еднѣ извѣрѣдени посланици на австрійскитѣ императоръ мислятъ да присѣтствуватъ на свадѣтъ на Князъ Хумбертъ.

— Генуезскій *Илз Довере* казва че Генералъ Гарибальди като не ще вече да стои за прѣвѣ въ островъ Капрерѣ, пазѣтъ отъ едно отѣдѣніе въоръжена сила, вска да излѣзе отъ този островъ и да отиде въ Сициліѣ.

Испанія

— Новы смущенія сѣ появили въ Каталоніѣ.

Португалія

— Една мятежна манифестация станала въ Лиссабонъ, на 13 мартъ, прѣдъ министерството на вѣтрѣшностѣтъ; главатаритѣ сѣ изловили. Слухъ сѣ раздава че министерството ще поиска отъ камаритѣ позволеніе да прѣкрати гаранціитѣ за личнитѣ свободѣ, за да дождѣтъ свѣршенно рѣдѣтъ въ странѣтъ.

Сърбія

Новинитѣ отъ Сърбіѣ, казва *Корреспонданс Италиенъ*, това огнище отъ което въ продълженіе на нѣколко мѣсеца всѣкой сѣ боеше да не види да пзбухне искрѣтъ който шѣше да запали Европѣ, сѣ отъ дѣнь на дѣнь по-успокоителны.

Успѣхѣтъ на Г. Зуквичъ при вѣнскитѣ кабинетъ, за едно голѣмо число въпроси които сѣ касаятъ до мѣждународнитѣ сношенія мѣжду Сърбіѣ и Австріѣ, трѣба да сѣ направилъ оше по-приятелскы сношеніята които сѣществуватъ мѣжду княжеското правителство и императорскитѣ кабинеты.

Главната точка на споразумѣніята които сѣга сполучили нѣкакѣтъ удовлетворителенъ резултатъ, сѣ касаяше за уничиженіе на пощенско австрійско писалище, учрѣдено при австрійското консулато въ Бѣлградъ. Спорѣдъ обычаитѣ койго сѣ употреблява по много мѣста въ оттоманскѣтъ имперіѣ, Австрія бѣше отворила въ столицѣтъ на Сърбіѣ едно пощенското писалище и служаше почти исклучително, съ курриеритѣ си линіѣтъ отъ Цариградъ до Бѣлградъ, и линіѣтъ отъ Бѣлградъ за всичкитѣ други европейскы мѣста. Императорското правителство направи еднѣ свѣршенъ монополъ, за своѣтъ си ползѣ, отъ пощенскитѣ съобщенія на княжеството съ другитѣ страны. Сърбія като организува сѣга едно доволно добро пощенско писалище, за да служи или въ вѣтрѣшностѣтъ на княжеството или за да усъществи рѣдовностѣтъ на мѣждународнитѣ службѣ и за прѣмнвананіе отъ нѣкъ землитѣ ѣ, праведно бѣше, шото, отъ своѣтъ странѣ, австрійското правителство да уничижи пощенското писалище което бѣше отворило въ самитѣ Бѣлградъ, като земе, въ сѣщето врѣме, необходимитѣ гаранціѣ за да утѣри рѣдовностѣтъ на пощенскитѣ сухопѣтны съобщенія мѣжду провинціитѣ си и провинціитѣ на Турціѣ.

Врѣхъ тѣзи основы Г. Зуквичъ сѣ споразумѣвалъ; види сѣ че съгласіе то успѣло мѣжду двѣтъ страны.

Румунія

Австрійското правителство заповѣдало на консултѣтъ си който прѣбывава въ Букурѣщъ да земе всякѣ дѣятелны мѣрки за защищеніе на Евреитѣ които сѣ прѣсѣдѣваны въ Молдавіѣ.

— Прочитами въ *Газетъ де Виенъ*:

Послѣдствіе на новинѣтъ относящи сѣ до смущеніята, които избухнали въ Баку, императорскитѣ канцеларіѣ натоварилъ австрійскитѣ прѣдставителъ въ Букурѣщъ да земе енергически мѣрки за защита на австрійскитѣ подданници.

Една депеша отъ общитѣ австрійскы консултѣ въ Букурѣщъ, отъ 8 т. м. извѣстѣва, че управитѣлѣтъ на Баку извѣсти министрѣтъ на вѣтрѣшнитѣ работи на Румуніѣ, че най-свѣршенна тишина владѣе въ градѣтъ и че нѣкое насиліе не е станало срѣшно Евреитѣ.

Новинитѣ отъ Ясъ былы чисто измышленіе.

Гръція

— *Корреспонданс Женералъ* пріелъ писма отъ Атинѣ, които му разказватъ еднѣ припирѣ които сѣ породили мѣжду еллинскитѣ кабинетъ и Г-нъ Кумундурѣ. Този послѣднитѣ като бѣше поднесенъ за кандидатѣтъ на избираніята въ двѣтъ провинціи Мессенія и Изионъ, правителството като сѣ основава врѣхъ законѣтъ, отблѣсна кандидатството му въ тѣзи послѣднитѣ провинціѣ. Г-нъ Кумундурѣ протестирова срѣшно тѣзи мѣрѣ. Министертвото потвърдило, че има за него право, и оппозиціята, на рѣдѣтъ си, претендирувала че правото на исклученіе принадлежи само на Камарѣтъ. Распрята е высѣща; Камарѣта не сѣ е оше произнесла. Благополучны Еднали!

— Отъ нѣколко врѣме насамъ, казва *Курриѣ д'Ориѣнъ*, критското вѣстаніе принача да е потушено; но не трѣба да сѣ довѣрѣваме на вѣжжностѣтъ: тѣзи които сѣ подсторили вѣстаніе то не спятъ никакъ. Тѣ мислятъ, на противъ, да му даждѣтъ еднѣ новѣ силѣ това дѣло.

Увѣрѣватъ ли че двѣстѣ и петдесетѣ воен-

титѣ други. Мислятъ да възвышѣтъ числото на новитѣ войнѣци до петъ хиляди души.

Два чужди корабы които познаватъ добръ пѣтишата на критскитѣ воды, сѣ назначены за прѣнасианіе на волентирѣтъ, на окрѣжѣта и на военнитѣ припасы.

Въ оржѣно отношеніе, бунтовницитѣ пматъ вече осемъ стотинѣ Американскы карабины които гърмятъ 12 до 15 пѣтя въ минутѣтъ. Тѣзи карабины сѣ стоели около три седмици въ цариградското пристанище: имаше, за плашаніе то, мѣнотитѣ които сѣ прѣкъснахъ отъ едно високо намѣсваніе.

— Принямы отъ Българіѣ, казва *Курриѣ д'Ориѣнъ*, изрядны новини. Ще може да сѣ смѣди отъ духѣтъ на населеніе то отъ слѣдующитѣ изводъ на едно писмо отъ Видинѣ:

„Като пристагнахъ въ Видинѣ, намѣрѣхъ населеніята въ голѣмъ тишинѣ. На всякѣдѣ жителѣтъ сѣ показватъ расположены да отблѣсватъ едно намѣстѣе, отъ който странѣ и да иде. Трѣба особено да означимъ жителѣтъ на Адліѣ и на Бѣлградчѣ, които самы поискаха да съставятъ граничнѣ гвардіѣ: властѣта имъ удовлетвори желаніята.

„Заблѣжете добръ че населеніята за които ви говоря сѣ приграничны на Сърбіѣ, и слѣдователно най-изложены на поощрѣніята на това мѣсто. Въ идентѣ които ги вѣдущевѣватъ, вый не ще видѣте нищо което да ги привѣла къмъ Сърбитѣ; всичкото имъ вниманіе, всичкитѣ имъ надѣжды сѣ обрнаты къмъ рѣшеніе то на черковнитѣ въпроси, и слѣдователно идентѣ сѣ усрѣдоточаватъ къмъ Цариградъ; всичко което тѣ (населеніята) чакатъ, чакатъ го отъ правителството на Султанѣтъ.

Не е нужно, мислимъ да сѣ казва колко свѣдѣнїята на корреспондентитѣ, на „*Курриѣ д'Ориѣнъ*“ сѣ вѣрны и точны. Да, „Идентѣ на българскитѣ населенія сѣ осрѣдоточаватъ къмъ Цариградъ.“ И „всичко което тѣ чакатъ, чакатъ го отъ Правителството на Султанѣтъ“, т. е. чакатъ отъ отеческото правителство на Султанѣтъ думитѣ които подчертѣли сѣ: РѢШЕНІЕТО НА ЧЕРКОВНИЙ-ТѢ ВЪПРОСѢ.

— Пишѣтъ отъ дунавскитѣ брѣгове, 19 апрѣлиѣ, до *Курриѣ д'Ориѣнъ*:

„Въ последното си писмо азъ ви извѣстѣвахъ че двама главатарѣ отъ русско-българскитѣ комитетъ и нѣколко волентирѣ шехъ да трѣгнатъ отъ Болградъ за да идѣтъ въ Сърбіѣ. Трѣгваніе то на тѣзи хора не е оше станало; но подиръ малко ще трѣгнатъ. Тѣ казали на нѣкои други отъ тѣхнитѣ прѣтеки че отъ тукъ на татѣкъ мѣстопрѣбываніе то на комитетѣтъ ще сѣ учрѣди въ Бѣлградъ, гдѣто сѣ нами-ра единъ русскій генералъ койго е главатарѣтъ на сѣщитѣ комитетъ.

Централнитѣ комитетъ и второстепеннитѣ комитетѣ ще пріемѣтъ еднѣ организациѣ почти военны.

— Русското распространіе въ Българіѣ, казва *Турѣнъ*, което чрѣзъ своитѣ войнственны подструванія спечели тѣвѣръ малко успѣхъ, излѣни ходѣтъ си. Агентитѣ на панславистскитѣ московскы комитетъ свѣтѣватъ сѣга Българитѣ да сѣ приготвятъ, но да чакатъ и да сѣ не довѣрѣтъ на западнитѣ силы.

Колкото за сѣга прѣвѣзвѣсѣтъ женидѣтъ на грѣцкитѣ царъ съ великѣтъ русскѣ дукеса, за да докарѣтъ едно споразумѣніе между Българитѣ и Гръцитѣ.

Г. Гировъ и Г. Чалпкѣй, и двамата Българи, но и двамата въ русскѣ службѣ, еднитѣ като консултѣ, а другитѣ като драгоманитѣ въ консулатотѣ, сѣ които сѣ старѣйтъ за това съближеніе, и тѣхнитѣ усилія, пишѣтъ отъ Одринъ, 26 мартъ, на *Корреспонданс дю Норвѣста*, не приначѣтъ да останѣтъ бѣзплодны.

— Прочитами въ *Корреспонданс Италиенъ*:

Въ Бѣлградъ начинахъ нѣкакъ да сѣ обезокояватъ по слѣдствіе на значителнитѣ въоръженія които Турція продължаваше да прави въ Българіѣ. Повече отъ 100 пушка бѣхъ събрани въ Русчукъ, и въ този градъ е пристигнало повече отъ 30 хиляди пушкы, и едно голѣмо число шатери и други военны погрѣбѣ, като за едно захвананіе на войнѣ. Двадесѣ полка отъ рѣдовны отѣдѣнія трѣба не прѣстанно да доплѣватъ оттоманското военно тѣло което Портата е осрѣдоточила въ Българіѣ. Въ Силистрѣ и въ Шуменѣ шѣхъ да сѣ събиратъ еднѣ власѣ отъ редифѣтъ въ провинціѣтъ за да усилятъ горнизонитѣ на тѣзи двѣ значителны мѣста.

Приначѣтъ които можехъ да сѣ догадѣтъ отъ зѣнитѣ расположения на турскитѣ власти, давахъ да сѣ вѣрва че тѣзи въоръжена демонстрація била отправена срѣшно бунтовническитѣ чѣты на които никой не познава сѣществуваніе то въ Българіѣ.

— Слухове сѣ раздаватъ, казва *Коммерціо Ориѣнтале*, въ най-свѣдѣнитѣ крѣгове, че сѣга скоро щѣло да стане наименованіе на еднѣ новъ христіенскы министъръ. Двѣтъ и мѣда, които занимаватъ вниманіе то, за въ този постъ, сѣ: Джевдетъ паша, прѣсѣдатѣлѣтъ на свѣтѣтъ на правосѣдіе то, и Дауль паша, либанскитѣ управитѣл. Сѣщитѣ листъ извѣстѣва че сѣ говорѣло за ближното съставяніе на едно писалище за Дипломатическѣтъ корреспондентѣтъ на В. Портѣ.

— Съ радостъ извѣстѣвамы на българскѣтъ публикѣ че правителството на Н. И. В. Султанѣтъ благоволило да повика отъ заточеніе Прѣсѣвѣтъ, Пасіѣя Филопополскѣ който бѣше сѣга въ заточеніе въ Константинополѣ.

шій народъ, тукашнитѣ Българи сѣ готѣтъ да празнуватъ тържественно въ народитѣ ни черквѣ, този благополученъ за насъ дѣнь. Нѣй благодаримъ отъ странѣ на Българскитѣ народъ, императорското правителство за милостѣтъ които днесъ подарѣва на народѣтъ ни, и смѣ въ надѣждѣ че тукъ не ще сѣ ограничи Неговѣтъ царскѣ милостѣ! . . .

ТЕЛЕГРАМЫ

— Букурѣщъ, 17 апрѣлиѣ. Князъ Карлъ трѣгна днесъ за да иде да посѣти Румуніѣ отъ Милковъ като прѣмине прѣзъ Балканъ. Н. Выс. е придруженъ отъ Г. Братіѣно, министъръ на вѣтрѣшнитѣ работи, и отъ Г. Густѣ, министъръ на общенародното просвѣщеніе.

Г. Братіѣно ще сѣ върни въ Букурѣщъ отъ Фокшанѣ.

Разходѣната на князѣтъ ще трае около петнадесѣтъ дена.

— Парижъ, 22 Апрѣлиѣ. Лондонъ. Двама Феніѣни които носѣли искусствѣтъ огнѣ, сѣ уловили, близо до палатѣтъ на Бюкингамъ, мислятъ че искали да подпалѣтъ палатѣтъ.

Парижъ, 24 апрѣлиѣ. Конститюсіонѣлъ обнародва еднѣ раппортѣ отъ 15 апрѣлиѣ, отъ консултѣтъ французскѣ, англійскѣ, грѣцкѣ, прусскѣ и русскѣ които прѣбывава въ Ясъ и които припознаватъ че говѣніята срѣшу Евреитѣ сѣ достовѣрны.

— Мадридъ, 23 Апрѣлиѣ. Маршалъ Нарвѣзъ умрѣлъ тѣзъ сутринѣ.

— Мадридъ, 24 апрѣлиѣ. Новитѣ кабинетъ сѣ учрѣди подъ прѣсѣдатѣлството на Г. Гонзалѣсъ Брано.

Берлинъ. — Увѣрѣватъ че слухѣтъ за едно частно обезоруженіе между Франціѣ и Австріѣ е безосновѣтъ. Подтвърдѣватъ че Г. Бубергъ ще стои въ Парижъ.

Книжесвы Вѣсти

Подписаната книжарница зема честь да извѣсти всички наши учѣны и прѣтеки на Българскѣтъ книжениѣ, какво на идѣщѣтъ *Джумалискѣтъ панасѣръ* покрѣ другѣ учебны, забавны и отъ духовно съдържаніе книги, както и земеописателны картѣ, земны клѣба и различни изображеніе, щѣтъ сѣ намиратъ за продажъ и слѣдующитѣ сѣга наскоро ново-отпечатаны книги.

ПРАКТИЧЕСКА АЛГЕБРА за въ срѣдны училища. Отъ Англійскѣ прѣв. Н. А. Топджоровъ, Виѣна 1868; въ 204 стр. не голѣмѣ цѣна гр. 15.

ПРОСТРАННА ЧИСЛИТЕЛНИЦА отъ Хр. Г. Дановъ. Виѣна 1868; второ издание прѣработено и доплѣнено; въ 230 стр. на 8-ны цѣна гр. 12.

НЕДѢЛНЫ И ПРАЗНИЧНЫ СЛОВА И ПОУЧЕНІЯ, извлѣчени отъ твореніята на църковны проповѣдничѣ. Виѣна 1868; 1 часть въ 256 стр. на 8-ны цѣна гр. 15.

ВТОРА ЧЕТАНКА за ученици въ срѣдны классове отъ Хр. Г. Дановъ. Виѣна 1868; въ 130 стр. на 8-ны сѣ 25 изображенія. а цѣна гр. 5.

МАЛКО ЗЕМЕОПИСАНІЕ за дѣтѣца отъ І. Груевъ. Виѣна 1868; второ издание исправено, въ 52 стр. на 8-ны. цѣна гр. 2.

СТАРОСЛАВЕНСКО-ГРѢЦКО-ЛАТИНСКІЙ ЛЕКСИКОНЪ отъ Д-ръ Миклошичъ. Виѣна 1865; второ издание, въ VI свѣскы отъ 1171 стр. на голѣмѣ 8-ны цѣна гр. 200.

Русчукъ, 6 Апр. 1868.

Книжарница

на Хр. Г. Дановъ и С-іе

Българското Читалище подарѣва по нѣколко учебны книжкы за Българскѣтъ училища на село Търсѣ, костурско окрѣжѣ; на село Кавадарци, тиквешко окрѣжѣ и на село Булгарѣ-Кюю, кѣшанско окрѣжѣ.

Умоляватъ сѣ общинитѣ на тѣхъ мѣста да кажатъ, какъ трѣбува да сѣ прѣдаждѣтъ тѣхъ книжкы, за да ги прѣемѣтъ.

Извѣстіе.

Господине Редакторе на вѣстникъ „Македоніѣ“, Молимъ Ви да обнародвате слѣдующитѣ:

Вѣстникъ „Дунавъ“, въ брой 263 обнародова извѣстѣе съобщено отъ Варненското търговско сѣдилище отъ 20 Мартъ с. г. сѣ което извѣстѣватъ на публикѣтъ испадваніе то на „Джумалѣ Огмарѣ Тулевѣ и Константинѣ“.

Дохуподписанитѣ като вѣнедатъ въ казаното извѣстіе елѣсно плето имъ, на вѣрно по погрѣшка, безъ да иматъ нѣкое сношеніе съ испаднатитѣ, протестирова публично противъ смѣсѣваніе то на тѣхното име Тулевѣ.

Пріимете и пр.

Цариградъ 6/18 Апрѣлиѣ 1868.

Д. Х. Тюмевъ и др.

поправка

Въ послѣднитѣ брой на листѣтъ ни, въ четвъртѣтъ колонѣ на четвъртѣтъ страници, въ подписитѣ на първото извѣстіе сѣ вжжнала една грѣшкѣ; намѣсто:

Петковичъ и Поповъ,

Петковичъ и Поповъ,

по погрѣшностъ сѣ напечатано:

Петковичъ А. Попова